

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

spalio

7 d.

Antradienis

Nr. 118, 4 (58)

RUŠIMINIS

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Atrodo, dar taip neseniai visi svarstėme naujos TSRS Konstitucijos projektą, gilinomės į kiekvieną straipsnį, kiekvieną teiginį. O štai dabar naujoji mūsų Konstitucija gyvena kartu su mumis, jau švenčiame jos sukaktį. Ateities kartos, ateinančios po mūsų, būsimosios jau toliau nuo dabartinių mūsų Konstitucijos pirmųjų žingsnių, kiekvieną jos žodį galbūt jau priims kaip kažką labai įprasto, kaip naujuosius kvartalus ar naujuosius miestus priima ten gimęs žmogus.

Konstitucija — kur kas daugiau, negu žodžiai, parašai, ten surašyti teiginiai. Tai Dokumentas apie Praeitį, Dabartį ir Ateitį. To dokumento pradžia — Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos įvykiuose, Lenino pasirašytuose pirmuose Tarybų valdžios dekretuose. To dokumento esmė — didingas, šviesus kelias, kuriuo mus veda Partija. Komunistų partijos vadovaujama, savo gyvenimu, savo darbais, savo žygdarbiais

LLKJS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IV PLENUMAS

Ivyko LLKJS Anykščių rajono komiteto IV plenumas. Svarstė jame klausimą „Dėl TSKP Centro Komiteto 1980 m. birželio plenumo išdėstytų rajono pirmųjų komjaunimo organizacijų uždavinių, garbingai pasitinkant partijos XXVI suvažiavimą“, pranešimą padarė LLKJS Anykščių rajono komiteto pirmoji sekretorė R. Navašinskienė. Pranešėja išsamiai išnagrinėjo rajono pirmųjų komjaunimo organizacijų atliktą darbą, vykdant dešimtojo penkmečio uždavimus, aptarė socialistinio lenktyniavimo organizavimo eigą, garbingai pasitinkant partijos XXVI suvažiavimą.

Diskusijoje dėl pranešimo dalyvavo „Gimtiosios žemės“ kolūkiečio ekonomistė J. Kazdailienė, „Aukštakalnių“ kolūkiečio vyr. agronomas V. Butkevičius, „Anykščių šilėlio“ kolūkiečio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius V. Kazlauskas, MSMV meistrė R. Sirvinskaitė, „Už taiką“ kolūkiečio teiktintojas V. Baniūnas ir kiti plenumo dalyviai. Plenumo darbe dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto organizacinio skyriaus vedėjas M. Priušauskas.

Svarstytų klausimų plenumas priėmė atitinkamą nutarimą.

„K. 4“ inf.

Jau ne viena karta kūrė tos Konstitucijos teiginius. Kuriam ir mes. Kurs ir tie, kurie ateis po mūsų. Vėl — savo išmintim, vėl — savo darbu, vėl — savo žygdarbiais.

Teisės žmogui ne duodamos, jos išsikovoja. Už savo teises 1917 metais ir

dos, tik keli žodžiai apie tai, kad kiekvienas tarybinis žmogus turi teisę į butą. Augs nauji kvartalai, jie iš visų pusių baigia apsupėti senąjį Vilnių ir senąjį Kauną, o toliau nuo jų atsiranda išties miestai, žmonės keliai į naujus, erdvesnius ir patogesnius butus. Ir reikia, kad

PAGRINDINĖ KRYPTIS

kovojo žmonės. Savo teises jie gynė, į šalį įsiveržus fašistinėms ordoms. Savo teises įtvirtina užkariaudami stepes, nutiesdami naujas magistrales, pastatydami naujus miestus. Taip Konstitucijos žodžiai virsta įvyklais, faktais, istorija. Arba atvirkščiai — įvyklai, faktai, istorija virsta Konstitucijos žodžiais. Žodžiais apie Praeitį, Dabartį ir Ateitį.

Konstitucija — tai mūsų gyvenimas. Toks, koks ji turime šiandien, toks, koks ji turėsime rytoj. Ir kaip gerai, kad mūsų Konstitucija pasisako už taiką. Mes turime teisę į darbą ir norime dirbti. Mes turime teisę į mokslą ir norime mokytis. Taika reikalinga mums, taika reikalinga mūsų vaikams. Dabar, kai tarptautinis klimatas atvėso, kai vėl garsiau žvanga ginklai, kuriuos įvairios karo doktrinos, mūsų žodžiai apie taiką, užfiksuoti Konstitucijoje, įgauna vis gilesnę prasmę. Stai, ro-

die butai nebūtų sugriauti, kad juose gyvenimas būtų vis gražesnis, vis jaukesnis, kad iš toli baltuotų nauji miestai, apšviesti taikos saulės spinduliais.

Labai svarbi problema — gamtos apsauga. Kad ateinančios kartos kvėpuotų ne kenksmingas dujas, kad vaikščiotų ne po išdžiūvusius miškus, kad maudytųsi ne nafta dvokiančiose upėse, kad valgytų ne apnuodytus žemės valsius, dėl to reikia susirūpinti, už tai reikia kovoti, visa tai reikia įteisinti kaip normą, kad kiekvienas iš mūsų ir kiekvienas viename pasaulyje būtų atsakingi ir už medį, ir už žolę, ir už paukštį. Konstitucijoje tai neišleista iš dėmesio, ir tai dar kartą parodo didelį jos humaniškumą.

Dabar, kai mūsų Konstitucija — gyvenime, jos teiginių turėtų komentuoti nereikia. Jie mums gerai žinomi. Su jos teiginiais, virtusiais realybe, mes susiduriame kas-

dien, dirbdami darbą, važiuodami savo gimtines keliais. Prasidėjus rudeniiui, lankiausi Trakų Vokėje, Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto filiale. Kartu su direktoriumi Juozu Lazausku važinėjome laukais, stebėjome, kaip gausi technika gana nelengvomis šių metų klimatinėmis sąlygomis nuimėdė naujų veislių derlių. Čia, kaip ir kitose panašaus profilio mokslo įstaigose, rūpinamasi ateities žemės ūkiu. Išaugintos patvaresnės, derlingesnės veislės tuoj pasklinda po respublikos ūkius. Kad tik derlingesnis būtų kiekvienas žemės hektaras, kad tik labiau pasiturtinai gyventume. Kalbėdamas su direktoriumi, mažiau, kiek toli jau pažengęs mūsų žemės ūkis ir kokios gražios jo perspektyvos.

Konstitucija nedidelė, ne tiek jau daug joje lapų, bet kokia talpi. Joje — mūsų miestai ir laukai. Joje — visi mes, su savo darbais ir godomis, pasiekimais ir viltimis. Ji — mūsų, nes ji tarnauja mums. Ji — šviesi, nes ji nukreipta į ateitį. Ji — prasminga, nes gerbia ir saugo žmogaus teises.

Tokia ji — mūsų tarybinė Konstitucija. Ji tokia, kokios mes verti. Ji tokia, kokią mes patys ją sukūrėme. Todėl su pasididžiavimu ir sakome — mūsų Konstitucija.

Jonas Mačiukevičius,

„K. 4“ inf.

(ELTA)

J. Buivido plakatas (ELTA)

Darbymetis cukrinių runkelių plantacijose

Permaingį rudens orai visus žemdirbius ragina visokeriopai spartinti paskutiniųjų dešimtojo penkmečio metų derliaus nuėmimo darbus.

— Bene didžiausias šiandien mūsų rūpestis — kuo sparčiau, su mažiausiais nuostoliais sudoroti cukrinių runkelių derlių, — pasibėjo „Svyturio“ kolūkiečio vyriausias agronomas, ūkio spaudos centro „Derlius-80“ narys Albinas Miškinis.

Iš ūky auginamų 70 ha geras trečdalis „saldžiųjų šaknų“ jau nukasta. Gerą darbų spartą visų pirma lemia našus čekoslovakų cukrinių runkelių nuėmimo kombainų darbas. Antai mechanizatoriai Vytautas Zemaitis, Antanas Gliudelis su pagalbininkais Juozu Patumslu bei Balu Vildžium per dieną kartais nukasa šaknis bemaž nuo dviejų hektarų lauko. Ne prasčiau

elnai ir antrajam panašiam kombainų kompleksui. Tenka pastebėti, kad sparčiam mechanizmo darbui daug įtakos turi savalaikis, nepriekaištingai organizuotas lauko galų bei užuogų paruošimas. Čia nuosirdžiai triūsia švyturiečių talkininkai iš J. Biliūno vidurinės mokyklos ir Anykščių mechanizuotos kolonos. Pastarosios organizacijos dirbantieji davė žodį rankomis nurauti 5 ha cukrinių runkelių.

Virš šimto tonų šlymetės „saldžiųjų šaknų“ produkcijos valnuotojai Povilas Navikas ir Povilas Miškelelnas jau pristatė į Anykščių cukrinių runkelių paruošų punktą, o iš viso cukraus pramonei šios žaliavos „Svyturio“ kolūkiečio žemdirbiai tikisi parduoti apie 1150 tonų.

L. Vaitonis
Rajono spaudos centro „Derlius-80“ narys

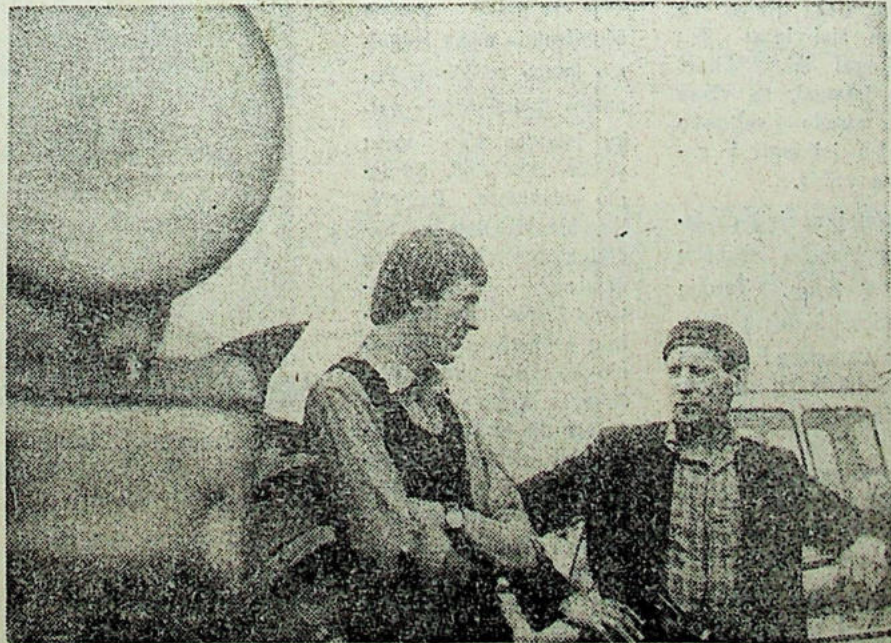
Darbštumo Broniui netrūksta

Daug gerų žodžių galima pasakyti apie „Lenino kelio“ kolūkiečio pirmos klasės mechanizatorių Bronių Kovą. Stai jau beveik dvidešimt penkerius metus komunistas paskyrė nelengvai traktorininko profesijai. Nepastebimai prabėgo tie metai. Rodos, dar visai neseniai Bronius iš MTS atėjo dirbti į kolūką. Trūko tada žinių, įgudimo. Bet užtat buvo didelis troškimas ir noras dirbti sąžiningai, stropiai, gilintis į žemės ūkio technikos paslaptis. Pamažu atėjo ir patyrimas, įgudimas. Daug kas pasikeitė per tuos metus. Platesni, didesni, derlingesni tapo kolūkiečio laukai, naujame, erdviame mechanizacijos kieme pagausėjo įvairios ir vis galingesnės technikos. Išaugo, išgrazėjo gyvenvietės.

O apie Broniaus Kovo — plataus profilio mechanizatoriaus meistriskumą liudija tas, kad jis dabar sumaniai valdo ir buldozerį, ir savaeigį šienapjovę, ir grūdinių kultūrų nuėmimo kombainą bei kitą sudėtingą techniką.

Už sąžiningą triūsą Bronius Kovas apdovanotas Spalio revoliucijos, Darbo raudonosios vėliavos ordinais, jubiliejiniais medaliais „Už šaunų darbą. Pažymint V. Lenino gimimo 100-ąsias metines“. Sąjunginės liaudies ūkio pasiekimų parodos organizacinis komitetas, aukštai įvertindamas šio darbštuolio gamybinius laimėjimus, apdovanojo jį bronzos, sidabro ir aukso medaliais. Greta šių apdovanojimų Bronius Kovas saugo ir VLKJS Centro Komiteto ženklelį „Jaunimo globėjas“. Šiuo ženkleliu Bronius prieš kurį laiką buvo apdovanotas neatsitiktinai. Savo sukaupę ilgą patyrimą, žinias jis mielai perduoda jauniems mechanizatoriams. Jaunimui iš šio darbo veterano yra ko pasimokyti.

Vyt. Bagdonas

NUOTRAUKOJE: darbo veteranas mechanizatorius kombainininkas Bronius Kovas (kalbasi su jaunu traktorininku komjaunuoliu Petru Butku).

K. Daugėlos nuotr.

DIRBA IR MOKOSI

Pasakoja Anykščių vakarinės (pamaininės) neakivaizdinės vidurinės mokyklos direktorė REGINA CERNIAUSKIENĖ

Mūsų šalyje kiekvienas žmogus turi teisę į mokslą. Kaip rašoma TSRS Konstitucijos 45 straipsnyje, šią teisę užtikrina tai, kad visų rūšių mokslas yra nemokamas, kad įgyvendinamas visuotinis privalomas jaunimo vidurinis mokslas, neakivaizdinio ir vakarinio mokslo plėtojimas.

Šios teisės dėka sudaromos sąlygos įsigyti vidurinį išsilavinimą ir visiems dirbantiems, o taip pat ir vyresniems žmonėms, savo laiku negalėjusiems užbaigti vidurinio mokslo. Štai Tarybų valdžios metais Anykščių vakarinę (pamaininę) neakivaizdinę mokyklą baigė 2309 abiturientai.

Mūsų mokykloje mokėsi ir LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato siuvėja Danutė Sėjūnienė, o taip pat Melioracijos statybos montavimo valdybos mechanikas, Lenino ordininkas Bronius Davidonis, tos pačios valdybos ekskavatorininkas, Darbo raudonosios vėliavos ordininkas Jonas Gričiūnas. Jau būdamas vyresnio amžiaus mūsų mokyklos aštuonias klases baigė karvių melžėja, Socialistinio Darbo Didvyrė Genė Galinienė, Lenino ordininkė Julija Ragaišytė ir kitos elmininkietės.

Daugelis mūsų buvusių mokinių baigė aukštąsias mokyklas ar technikumus, ki-

ti šiuo metu dar mokosi. Štai Vidaus reikalų skyriaus KSNG inspektorius Stasys Jurgelionis šiemet baigė Vilniaus inžinerinį statybos institutą, Birutė Zakšauskaitė, baigus Panevėžio pedagoginę mokyklą, dirba auklėtoja vaikų darželyje, Janina Aršauskaitė baigė Šiaulių pedagoginį institutą, Zina Afanasjeva neakivaizdiniu būdu — Kauno maisto pramonės technikumą, MSMV dirbtuvių vedėjas Stanislovas Stromskis — Panevėžio hidromelioracijos technikumą. Miškų ūkio vairuotojas Zigmantas Dovidėnas, šiemet baigęs vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno politechnikumą ir pan.

Šiuo metu rajone tėra 389 dirbantys jauni žmonės, neįsigiję vidurinio išsilavinimo, tačiau šiuo metu mokosi žymiai daugiau, nes nemažai ir vyresnių kaip 29 metai amžiaus žmonių siekia vidurinio mokslo. Štai šiemet jau vienuoliktose klasėse pavyzdinčiai mokosi Melioracijos statybos montavimo valdybos ekskavatorininkas Algis Pluktas, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kasininkė Janina Zabienė, Prekybinės bazės sandėlininkė Marija Blažienė ir kiti.

Praėjusiais metais 184 abiturientai baigė mūsų mokyklą. Šis skaičius jau kasmet mažėja, nes vis mažiau lieka žmonių, neturinčių vidurinio mokslo. Ypač gražūs

laimėjimai vykdant vidurinio mokymo programą pasiekti vyno pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vynos“. Čia 41 darbininkas, neatsitraukdamas nuo gamybos, baigė vidurinę mokyklą. Šiuo metu liko tik šeši jauni žmonės, neturintys vidurinio išsilavinimo. Džiugu, kad Susivienijime sesijiniu būdu mokosi ir vyresnio amžiaus darbininkai. Čia visiems sudaromos puikios sąlygos mokytis, už sesijose praleistas dienas mokamas pilnas atlyginimas.

Dauguma žemdirbių, melioratorių pasirenka sesijinį mokymosi būdą. Kiti vieną dieną per savaitę yra išleidžiami iš darbo, paliekant jiems 50 proc. tarifinio atlyginimo ir visą dieną praleidžia mokykloje. Be šitos dienos dar vienas vakaras jiems skirtas individualioms konsultacijoms. Dar kiti pasirinko trečiąjį mokymosi būdą — tris vakarus per savaitę praleidžia mūsų mokykloje.

Kad gerai lankytų pamokas, konsultacijas, stropiai mokytųsi, nuoširdžiai rūpinasi BGAK kadru inspektorė N. Narkevičienė, Tarpkolūkinės statybos organizacijos kadru inspektorė G. Komarova, kuri ir pati yra baigusi mūsų mokyklą. Jaunimo mokymosi reikalais stropiai rūpinamasi „Aukštakalnių“, K. Staro, „Gimtosios žemės“ kolūkiuose, gal todėl šiuose kolektyvuose dažnai mokosi ne tik jaunimas, bet ir vyresni žmonės.

Apgaubti visuomenės rūpesčiu...

Tuomet, kai nuo metų naštos apsunksta rankos, kai apleidžia jėgos, mūsų senieji nelieka vieniši. Jiems materialinį aprūpinimą, kultūringą builį garantuoja TSRS Konstitucija.

„Anykščių šilelio“ kolūkio narys Garbės ženklo ordininkas, LTSR nusipelnęs žemės ūkio darbuotojas Antanas Strazdas septyniolika brandžiausių savo gyvenimo metų paskyrė rūpindamasis ūkio aruodų turtinimu. Žmona Julija, kiek leido jėgos, irgi triūsė ūkio laukuose. Ši šeima užaugino savęs vertą pamainą. Sūnus Albinas, Lenino ordininkas, dirbdamas mechanizatoriumi, visuomet rajono darbo pirmūnų gretose. Sūnus Antanas, dirbantis fermos vedėju, irgi jau spėjo pelnyti ūkio dirbančiųjų pagarbą. Vaikai — dažni svečiai jaukioje, gėlėmis išsipuošusioje tėvų sodyboje.

Jau dvilika metų į tėvų sodybą užsukantis laiškinių kas ne vien laikraščius, bet ir pensiją senukams atneša. Po 110 rublių kas mėnesį.

— Laimingi esame, viskuo aprūpinti. Kai tik reikia kam nors atsivežti automašinos ar arklį pasodybiniam sklypui įdirbti — ūkio valdyba visada mums padeda. Tad ir mes stengiamės nelikti skolingais. Kiek jėgos leidžia, talkiname kolūkiui. — sako Julija ir Antanas Strazdai.

Išties, darbščios Antano rankos šiemet labai pravertė ūkio bitynę, sode. Nors jam

Autoriaus nuotraukoje: „Anykščių šilelio“ kolūkio kolūkiečiai Antanui Strazdai pensiją atnešė Burbiškio ryšių skyriaus darbuotoja Aldona Vaitkevičienė.

jau septyniolika metų, bet tebėra žvalus ir gyvas. Sakoma, nuo bėdų ir vargų žmogus be laiko sensta. Antanui ir Julijai tos bėdos ir vargai pasiliko tolumoje užmarštyje.

„Anykščių šilelio“ kolūkyje — 180 pensininkų. Per mėnesį jiems išmokama beveik aštuoni tūkstančiai rublių. Spalio mėnesį pirmąją pensiją gaus Anelė Rukšienė. Netrukus pensininkų šeimą papildys kolūkiečių

Veronika Mežvinskienė, Aleksandra Sližienė ir Leonora Brauklienė. Dėl reikiamų dokumentų sukvarkymo, jų pristatymo į Socialinio aprūpinimo skyrių joms netenka rūpintis. Visa tai laikiškai tvarko kolūkio kontoroje dirbantys darbuotojai. Valstybės ir visuomenės rūpesčiu, nuolatiniu dėmesiu nusenuosiems, darbingumo netekusiems piliečiams, invalidams pasireiškia socialistinės visuomenės humaniškumas.

J. Junevičius

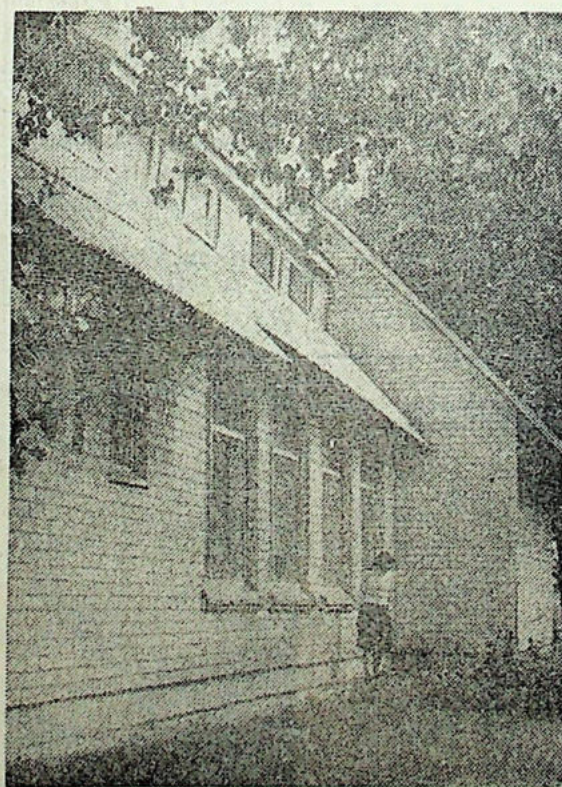
Kai tėveliai dirba...

Gražią dovaną šios vasaros pabaigoje gavo mažieji „Gintaro“ kolūkio gyventojai: ūkio statybinkai jiems pastatė erdvų vaikų darželį. Statiniu nemažiau apsidžiaugė ir jų tėveliai: išsiruošus į darbą nebereikia nerimauti — kaip ten mažieji namuose? Stojus rikiuotėn šiai labai ūky reikalingai ikimokyklinė vaikų įstaiga, ne viena mama atrado galimybę aktyviau įsijungti į gamybinę veiklą.

Noriai į naująjį darželį kasryt skuba Jakubėlių Alfus ir Edita, Tarolių Rolandas, Sinkūnų Rimvydas, Zemaičių Ramūnas ir kiti būsimieji gimtojo kolūkio šeiminkai. Kol tėveliai dirba, vaikučiai čia turiningai ir įdomiai praleidžia dieną, įgauna pirmuosius gražaus bendravimo bei darbinės veik-

los įgūdžius, nes, kaip pastebėjo darželio vedėja Aldona Strigienė, „Gintaro“ kolūkio valdyba tam tikslui nešykšti nei pastangų, nei lėšų...

— Prieš kurį laiką duris atvėręs naujasis „Gintaro“ kolūkio vaikų darželis — išties gražus šiandieninio mūsų kolūkio kaimo reiškinys. Panašios ikimokyklinės vaikų įstaigos šiuo metu veikia „Nevėžio“, Surdegio kolūkiuose, Raguvėlės, Staškūniškio bei Sođininkystės tarybinuose ūkiuose, — dalinosi mintimis Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajoninio komiteto pirmininkas Jakovas Krengauskas. — Ir vis tik jų tinklas kaimo dar aiškiai nepakankamas, juo labiau, kad šių metų pradžioje Pasvalio rajono ūkiai ir statybinės organizacijos iškelė sveikintą iniciatyvą — iki 1984 metų vaikų lopšelių-darželių įsteigti visuose kolūkiuose, tarybinuose ir kituose valstybiniuose ūkiuose.

J. Junevičiaus nuotraukoje: naujojo „Gintaro“ kolūkio vaikų darželio išorės fragmentas.

Šiai pasvaliečių minčiai pritarė Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas, iniciatyva sulaukė atgarsio ir mūsų rajone. Antai kitamet ikimokyklinių vaikų įstaigų statybą numato pradėti „Atel-

ties“, „Lenino keliu“, Svėdasų kolūkiai. Su tais šiandien jau paties gyvenimo skubinamų statybų darbais nederėtų ilgai užgaišti ir kitių rajono ūkių šeiminkams.

V. Limaltė

Sūraus prakaito saldybė

„TSRS piliečiai turi teisę į darbą... Šią teisę užtikrina socialistinė ūkio sistema, nepaliaujamas gamybinų jėgų augimas, nemokamas profesinis mokymas, darbo kvalifikacijos kėlimas ir naujų specialybių mokymas...“.

(Iš TSRS Konstitucijos 40 straipsnio)

Susitikti su „Atžalyno“ kolūkio vyriausiojo inžinierium mechaniku Vaclovu Skapu buvo nelengva: skambini į vienas dirbtuves, o tau siūlo paieškoti kitose, gi tenai pataria mechaniko ieškoti — kontoroje... Paskui viskas vėl iš pradžių. Suprantama, mechanikui rūpesčių daug: jis turi laiku pagirti gerai dirbusį, pabarti apsileidusį, o darbų karštymetį jis neretai miega atviromis akimis ir ausimis. Nesimiega dėl dirbamų nenudirbamų darbų, dėl labai nelaiku pabirusio kokio mašinos variklio, nelaukiai lūžusios trak-

toriaus pusašės...

Pirmiausia skambinti Susivienijimo tiekėjams, ten vis žada, o kada išauš toji pažadų išsipildymo diena — niekas nežino. Tada sėdi mašinon ir suki pas kaimynus ar ir dar toliau. Trūks plyš, bet reikalingą daiktą reikia parsivežti.

Kiekviena rankų pora „Atžalyno“ dabar suskačiuota, nes tų, kurie kaip velėną praplėšė pirmųjų kolektyvinio gyvenimo metų žankumus, paskui visus ilgus metus ant savo pečių kolūkių nešė į šiandieną, tų gretos vis retesnės ir retesnės. Visai dėsninga, kad jųjų, ir ne tik jųjų, našta atitenka žemdirbiui talkinančiam technikui, nebegrijūtamai iš mūsų laukų išstūmusiam šienpjovių, pustomų dalgių žvangesi.

rukeltai ir nusi.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1980, X, 7

Teisė į sveikatos apsaugą

Sveikatos apsauga — svarbiausias medikų rūpestis

Pasakoja Anykščių
raiono centrinės
ligoninės vyr. gydytojas
B. SINKONAS

Pagrindinis mūsų medikų, uždavinys ir pareiga — teikti kvalifikuotą medicinos pagalbą, plėsti piliečių gydymo ir sveikatos įstaigų tinklą, vystyti ir tobulinti gamybinių sanitarijų, plačiai įgyvendinti profilaktines priemones, ypač rūpintis augančios kartos sveikata, užkirsti kelią ligoms ir mažinti sergamumą, užtikrinti ilgą ir aktyvų piliečių gyvenimą. Visa tai aiškiai nusakyta naujojoje TSRS Konstitucijoje.

Siuo metu rajone piliečių sveikatos apsaugos sargyboje budi 89 gydytojai. Iš viso darbo žmonių sveikatingumu rūpinasi 716 medicinos darbuotojų. Anykštėnams stacionarinę pagalbą teikia keturios ligoninės, 26 felčeriniai-akušeriniai punktai, 4 ambulatorijos ir 3 sveikatos punktai prie pramonės įmonių. Per šiuos metus rajono stacionaruose gydėsi kas penktas rajono gyventojas. Padidėjo gyventojų apsilankymas pas gydytojus profilaktiniais tikslais, padažnėjo gydytojų atvykimas į ligonių namus, suteikiant reikiamą medicininę pagalbą. Metų bėgyje buvo susmulkintos terapinės ir vaikų miesto apylinkės, o tai reiškia, kad vienam gydytojui dabar tenka aptarnauti jau mažesnių skaičių pacientų. Perorganizavus registratūros darbą ir įvedus išankstinę ligonių registraciją, sumažėjo eilės prie registratūros, o prailgins

poliklinikų darbo laiką, daugiau gyventojų aptarnaujama ne darbo laiku. Didžiuoju reikumu sau, dėmesingumu sergančiam žmogui savo darbą grindžia gydytojai B. Seneckienė, G. Klimkevičius, A. Valavičienė, M. Pupeikienė, medicinos seserys LTSR nusipelnusios sveikatos apsaugos darbuotoja J. Uzdronienė, S. Komarova, O. Rukšienė ir kitos.

Siekiant pakelti kvalifikaciją, įsisavinti teigiamą darbo patyrimą, kasmet nemazas medicinos darbuotojų būrys po keletą mėnesių specializuojasi respublikiniuose gydytojų tobulinimosi institutuose. Kiekvienais metais kvalifikaciją vidutiniškai pakelia daugiau kaip 20 gydytojų ir apie 10—15 proc. viduriniojo personalo atstovų.

Jau tradicija tapo kiekvienais metais rengti konkursus geriausiai dirbančiam medicinai ir felčerei išaiškinti.

Medicininio gyventojų aptarnavimo gerinimui labai pasitarnauja organizuojamas socialistinis lenktyniavimas tarp ligoninės skyrių. Už šių metų pirmojo pusmečio rezultatus socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo gairė atiteko infekciniam skyriui, kuriam vadovauja gydytoja E. Michelevičienė.

O susumavus socialistinio lenktyniavimo rezultatus respublikos rajonų tarpe už praėjusius metus, mes, anykštėnai, iš 14 vietos respublikoje šoktelėjome į septintąją. LTSR sveikatos ap-

saugos ministerija gerai įvertino mūsų rajono vaikų gydytojų darbą. Tai vaikų gydytojų S. Baronienės, L. Kaušpėdaitės, R. Zeko, R. Bitinienės, A. Lukoševičiaus ir kitų medikų nuosirdaus trūso rezultatas.

Gydymo sėkmė didžia dalimi priklauso ir nuo medicinos įstaigų materialinės-techninės bazės plėtimo. Prieš porą metų buvo padidintos išlaidos ligonių mitybai ir medikamentams. Pastatyta nauja tipinė ambulatorija Svėdasuose, atliktas Kavarsko I rajoninės ligoninės kapitalinis remontas, taip pat pastatyta nauja ambulatorija Viešintose.

Rajono gydymo-profilaktikos įstaigos das metai aprūpinamos nauja diagnostikos ir gydymo aparatu, slaugos inventoriu. Praėjusiais metais įkurtas naujas fizikūros kabinetas, kuriame atliekamas atstatomasis gydymas masažu, judesių po įvairių lūžimų, po įvairių periferinių nervų susirgimų tonizavimas. Išplėsta rentgenologinių tyrimų apimtis ir kokybė.

Tikslu gerinti rajono gyventojų medicininį aptarnavimą, dabar statoma Anykščiuose nauja vaistinė, planuojama pastatyti naują polikliniką.

Rajono medikai ir ateltyje visą ryžtą, energiją ir žinias pasiryžę skirti rajono gyventojų sveikatingumui gerinti, jų darbingumui kelti, stengsis ieškoti naujesnių, pažangesnių gydymo metodų.

MOKSLO ŽINIOS VISIEMS

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ kolektyve vien per pastaruosius keturius metus neakivaizdinio būdu mokėsi ir baigė aukštąsias mokyklas 5, specialias vidurines — 9 ir bendrojo lavinimo vidurines mokyklas — 48 Susivienijimo darbuotojai.

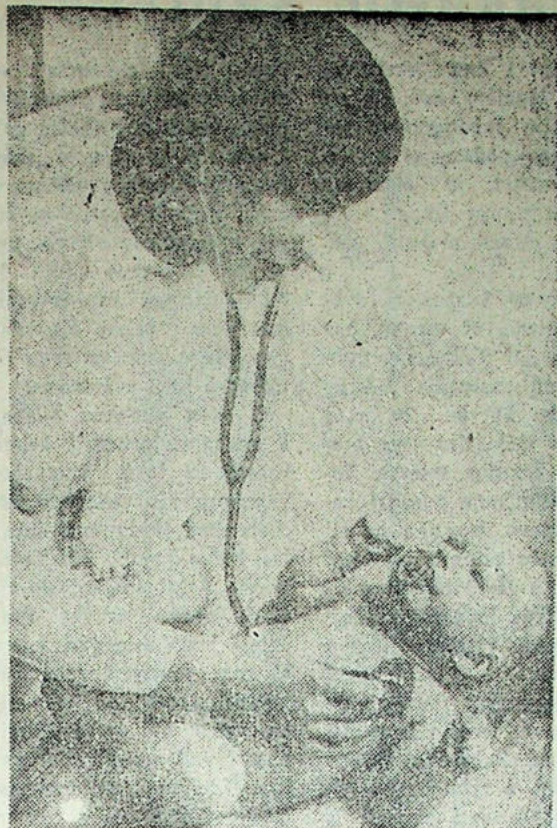
Siuo metu aukštosiose mokyklose neakivaizdinio būdu studijuoja šaltkalvis-remontininkas A. Petronis, juristė O. Blažienė, inžinierė-konstruktorė A. Benilūnė, vyresnė sandėlininkė I. Dargienė ir kiti.

Daugiausia darbuotojų neakivaizdinio būdu mokosi Kauno maisto pramonės techniku. Ten į sesijas vyksta net 20 darbuotojų. Tai darbininkė T. Medvedeva, šaltkalviai-remontininkai V. Paškevičius, V. Prusakovas, J. Urbonas, R. Bulotas, priėmėjai-pridavėjai I. Puzinienė, K. Kitkauskas, V. Budnikas, vairuotojai J. Burneika, I. Cikatavičius, sandėlininkai V. Radzevičienė, D. Dambrauskienė, V. Bilūnas, autokaro vairuotojas V. Zičkus, suvirintojas J. Pacharevas ir kiti specialybių darbininkai.

Siais mokslo metais Anykščių vidurinė sesijinė mokyklą lankys apie 10 jaunuolių, neturinčių vidurinio išsilavinimo.

Susivienijime veiks trys liaudies universiteto fakultetai, šešios ekonominio mokymo mokyklos, marksizmo-leninizmo pagrindų antrųjų mokslo metų mokykla ir komjaunimo politinio švietimo ratelis. Šiose mokyklose gilins savo žinias apie 270 darbuotojų.

B. Milaševičius

Aštuntuosius savo darbo metus Anykščių centrinėje ligoninėje pradėjo vaikų ligų specialistė Ledita Kaušpėdaitė. Anykščiai — Leditos gimtinė. Čia ji baigė vidurinę mokyklą, čia gimė svajonė rinktis garbingą medicinos darbuotojos kelią. Ledita iš pat pirmų darbo metų savo dėmesiu sergančiam vaikui, rūpestingumu, jautrumu kiekvienam kolektyvo nariui sugebėjo užsitarnauti gerą vardą ir palankius atsiliepimus. Rajono gyventojai ją pažįsta kaip rūpestingą gydytoją, darbo draugai — kaip nenuilstančią sportininkę, saviieklėninkę, idomių iniciatyvų pradininkę, puikią organizatorę.

A. Janušio nuotraukos: gydytoja L. Kaušpėdaitė apžiūri mažąjį pacientą.

Teisė į poilsį

„Šilelyje“, prie Šventosios

Rūpestingas dirbančiojo žmogaus jėgų tausojimas, rūpinimasis jo sveikata yra ryškus mūsų tarybinio gyvenimo būdo atspindys, viena iš garantijų, įtvirtintų pagrindiniame šalies įstatyme.

Tik šiemet šilėlio prieiglobstyje įsikūrusiuose Anykščių poilsio namuose pailsėjo daugiau kaip 4,5 tūkstančio žmonių, atvykusių iš įvairių Lietuvos kampelių. Sutiks čia ir šarmos padabintais plaukais darbo veteraną, žemdirbį, darbinin-

ką ar tarnautoją. Įvairių specialybių, įvairaus amžiaus žmonės čia pasisemia jėgų ir sveikatos. Jiems organizuojamos turistinės išvykos po vaizdingas Anykščių krašto literatūrines vietas, aplankomi kultūros bei istorijos paminklai, organizuojamos sportinės varžybos, literatūrinės vakaronės.

Poilsiauti į Anykščius vilioja ne vien Anykščių krašto gamtovaizdžio grožis, bet ir poilsio namų aptarnaujančio personalo atidumas, paslaugumas. Daug šiltų pažados žodžių yra susilaukusios ilgametės darbuotojos

Ona Gobužienė, Vanda Skoplenė, Bronė Šapolienė ir kitos.

Sį rudenį poilsio namų kolektyvas atšventė savo dvidešimtmetį. Per tuos metus čia spėjo pasisemti jėgų, pailsėti arti šimto tūkstančių žmonių. Atelities perspektyvos teikia dar daugiau vilčių. Jau prasidėjo poilsio namų rekonstrukcijos darbai, kuriems skiriama apie pusę milijono rublių. Po poros metų heatpažįstamai atjaunėjęs „Šilelis“ poilsiautojus priims ir žiemą.

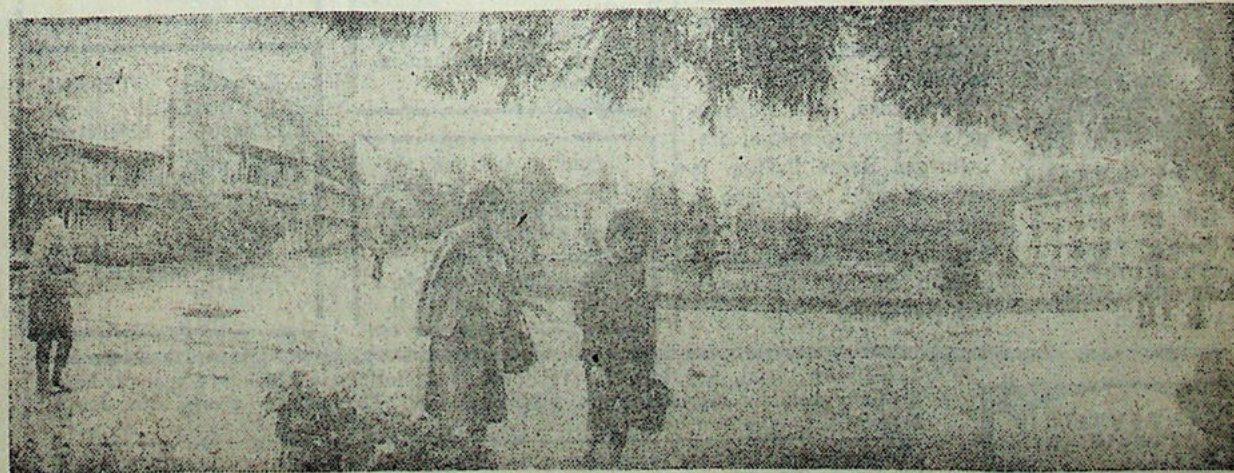
J. Junevičius

Aktyvūs saviieklėninkai — „Valdo“ spaustuovės darbininkė vilnietė Nina Višneuskaja, Lietuvos VRE šiluminių matavimų ir distancinio aparatūros valdymo elektrošaltkalvis, Elektrėnų gyvenvietės LDT deputatas Česlovas Caporkas ir poilsio namų ekskursijų vadovė Diana Petrokaitė.

— Gera „Šilelyje“, — sako Panevėžio suvenyrų gamybos įmonės „Tulpė“ darbininkė Marytė Lebedeva, poilsiaujanti su dukra Jolita.

Poilsio namų „Šilelis“ bendras vaizdas.

Sūraus prakaito saldybė

atkelta iš 2 pusl.

Kuljamųjų gaudes... O koki palengvinimą mechanizmai atnešė, kad ir tiems patiems ūkio linų augintojams! Nors „lietuviškojo šilko“ laukai nemaži, bemaž 200 hektarų užima, bet jau keleri metai atžalyniečiai juos nurauna tik kombainais. Ne išimtis buvo ir šiemet. Nors vėjai susuko, lietūs suplakė gerą pusę visų pasėlių, bet kolūkio valdyboje nusprendė ir dabar vien technika pasikliauti. Kas be ko, balmė patyflukais irgi dirbo savo darbą: ne vienam ūky tokiems linams gelbėti suėjo pulkai rovelių ir kitokių talkininkų, tai ką čia mes... „O mes pa-bandykim, žiūrėk, ir išeis“, — abejojančiams kalbėjo vyriausiasis inžinierius mecha-nikas.

Ką ir sakyti, nelengva bu-vo. Dažnai linų kombainai tik iš vieno lauko galo, atsi-

žvelgiant į linų suvėrimo kryptį, tegalėjo rauti, bet atžalyniečių ryžtingumas, su-manumas padarė savo. Va, tada, matyt, ir būna tas momentas, kai žmogų užpiūsta sūraus prakaito saldybė.

Vaclovas Skapas tą dvasios būseną, aš manau, bus atradęs dar vaikystėje, gimtų namų pastogėje. Augo gražiamo būryje: be jo, į žmones išėjo dar trys bro-liai ir keturios seserys. To-kloje šelmynoje pyragai ne-aisibosdavo. Ir vaikai anksti prie darbo priprato — vieni daržų lysvėse palinkdavo, ki-ti už save jaunesnius augi-no, malkų, vandens trobon-prinešdavo. O septynmetį Vaclovą, kaip vyriausiąjį, tė-vas karvių fermon pagelbėti vesdavosi. Pakeldavo pačiais paryčiais, o rytai kaime bū-na visokie. Jau pirmieji iš jų išmokė geriau apsisupti drabužių, nebebijoti lietaus ir šalto vėjo. „Tas gyvenime,

žinok, irgi praverčia“, — mokė tėvas. Jau penkiolika metų, kai tėvą priglobė gel-tosios smiltys, bet jo įskie-pytos pirmosios gyvenimo ir darbo pažinimo pamokos, re-gis, ir šiandieną neučia, ne-matom tebevarva širdin. Ir esi laimingas, kad gyvenimas eina į priekį. Kad dar gali įtikinti žmones savo iš-tikimybe tėvų svajonėms.

O buvo Vaclovas Skapas ir mechanizatorium, ir keletą vasarų už javų kombaino vairo praleido, vadovavo me-chaninėms dirbtuvėms, dabar jau krūva metų, kai vado-vauja „Atžalyno“ kolūkio vi-sai inžinerinei tarnybai. Pra-džioje buvo nelengva, suko-si kaip voveraitė rate, bet vis tiek rodė, jog lieka ai-bės nenudirbtų darbų. Pirmi-ninkui Antanui Zibučiui pa-tiko Vaclovo užsidedimas, bet pirminkas — gyvenimo matęs žmogus. Jis atsargiai atvėsino Vaclovą: girdi, en-tuziazmas — gerai, dargi la-bai gerai, bet vienas kalnų nenuverši. Sakė, apsidairyk,

aplink tave žmonės, nebijok retkarčiais atsiremti ir į jų pečius. O žinios, Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos technikum diplomą — tik geras, stiprus žingsnis į sa-varankiškumą...

Vaclovas Skapas „Atžaly-ne“ jau vienuolika metų. Da-bar apie jį čionykščiai sako — ir savo darbą, ir gyvenimą išmano. Gal ir ne visą — tą, kurį gali aprėpti savo mintimis ir rankomis. Būna ir sunkumų. Bet tik šitaip žmogus grūdiniasi. Ir paste-bi, kad tavyje palaipsniui iš-tirpsta nereikalingas minkš-taširdiškumas, naiyumas, su-voki: matyt, reikia daugiau dirbti ir mažiau aikčiuoti. Gy-venimas įgyja vis didesnę svorį ir tada labai aiškiai ži-nai, jog dirbi, gyveni, egzis-tuoji ne dėl daiktų ar gar-bės raštų. Saitai ir raciona-liai neskačiuoja kiekvienos minutės turinio ir veiksmo, bet tavyje jau palaipsniui įleidžia vis gilesnes šaknis kritiškas žmogaus pradus. Šitaip išsiskleidžia jėga. Ir sakoma: žmogus savo vie-toje.

— Ar myli mane aplinkni-niai? — šyptelėjo Vaclovas. — Aš gi ne mergina, — ir vėl šyptelėjo, o paškui kiek pagalvojo. — Bala žino, kai kas gal kada ir parugoja. Žmona, vaikai — irgi. Aš jiems dažnai kaip svečias. Žinai, nelengva mechaniko duona...

Išties. Ką žiūri į jį, tai vis atrodo kažkaip nerūpes-tingai besisvpsantis. Bet iš kur tas raukšlelių tinklas, spėjęs nukloti to dar jauno žmogaus paakius?

— Taip ir gyveni. Ir vis tolyn žiūri — ką ta rytdiena žada? Nes tikrąją laimę pa-žįsta tik tas, kas jos ieško darbe. — atsisveikindamas kalbėjo Vaclovas Skapas ir nuskubėjo ton pusėn, kur girdėjosi traktoriaus ūžesys, kur aštrus noragas raikė žemę, guldė ir klojo vieną ša-lia kitos ilgas vagas, o šil-kinis voratinklio nėrinys, su-plėšytas vėjo, pamažu leido-si ant šviežiai apverstos ve-lėnos.

Laimis Valtonis

SPORTAS

Pirmasis barjeras įveiktas

Prasidėjusiose „Sporto“ laikraščio taurės krepšinio varžybose pirmuosius susitikimus sužaidė mūsų rajono moterų ir vyrų komandos. Mūsų Rajkoopsąjungos moterų rinktinė susitiko su pa-jėgia Vilniaus centrinio paš-to komanda. Šios komandos garbė gina Vilniaus pedago-ginio instituto studentės, bet ankštėnės parodė vieš-niams didelį pasipriešinimą ir susitikimą pralaimėjo tik trijų taškų skirtumu 59:62. Rajkoopsąjungos moterų krepšinio rinktinė iš tolimes-nės kovos pasitraukė.

Už tai dvi vyrų komandos įveikė pirmąjį barjerą ir iš-konė į antrąjį varžybų ratą. Tarpkolūkinės statybos orga-nizacijos vyrų komanda su-sitiko su Vilniaus „Mokslo“ II komanda ir nugalėjo ją itikinančiu rezultatu 110:68. Šiuo metu TSO komanda tai tikrai gana patįgus ir dar nus kolektyvas, galintis žaisti su daugeliu žinomų respublikos komandų.

Anykščių vaikų ir jaunių sporto mokyklos krepšinio varžovais buvo elektrikai iš Kauno. Nors pirmąjį kėlinį svečiai ir laimėjo, bet perga-lė šventė anykštėnai.

P. Pajaujis

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių cukrinių runke-lių paruošos punktui sezoni-niams darbams reikalingi darbininkai.

Dėl darbo sąlygų kreiptis: Anykščiai, Gegužės pirmo-sios g-vė Nr. 20, į punkto vedėją arba skambinti tele-fonu Nr. 5-10-35.

Dėkojama

Sirdingai dėkojame „Vie-nybės“ kolūkio pirmininkui P. Sidagiui, valdybai, prof-sąjunginei organizacijai, vyr. zootechnikui, kontoros ir gal-vijų komplekso darbuoto-jams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir pa-dėjo mums laidojant mylimą mamytę Kotryną Bernatonię.

Dukra L. Jasiūnienė
su šeima

HERONIMUI CEGIUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pa-lengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytai. Kavarsko miesto P. Cvirkos gatvės namo Nr. 40 gyventojai

Nuoširdžiai užjaučiame Liaudies švietimo sky-rių mokyklų inspekto-rių HERONIMĄ CEGĮ, mirus motinai. Anykščių 3-osios vi-durinės mokyklos mo-kytojai

WARYTEI SIRIOGIENEI
Tegu nuoširdūs užuo-aautos žodžiai paguodžia tus liūdesio valandą, mi-rus mylimam sūnui STA-SIUI. „Pirmyn į komuniz-mą“ kolūkio kiaučių fermos darbuotojai

Pasitinkant suvažiavimą

„TSKP XXVI suvažiavi-mas bus didelės politinės reikšmės įvykis ne tik parti-jos, bet ir mūsų visuomenės gyvenime. Šis forumas su-sumuos veiklos rezultatus, parėngs vidaus bei užsienio politikos strategiją ir takti-ką“, — šis užrašas pasitin-ka į Debeikių biblioteką at-ėjusius skaitytojus. Biblio-tekoje veikia knygų ir perio-dikos straipsnių paroda „TSKP XXVI suvažiavimą pasitinkant“. Parodoje gali-ma susipažinti su praėjusio suvažiavimo medžiaga, L. Brežnevo knygomis. Čia tal-pinama ir ekonominė litera-tūra, išėjusi po TSKP XXV suvažiavimo. S. Danaltienė

RAŠYTOJO TĖVIŠKĖJE

Rašytojo K. Inčiūros jubi-lejaus proga Troškūnų vidu-rinės mokyklos literatai lan-kėsi jo tėviškėje — Vidugi-rluose.

Mus sveltinai sutiko poeto brolio dukte Ireną Uzdrienę. Ji papasakojo apie rašytoją, jo motiną, taip pat rašiusią eilėraščius, paskaitė K. In-čiūros eilėraščių. Iš magne-tofono suskambio gyvas poe-to balsas.

Ta aplinka, kurioje atosto-gavo ir kurdavo poetas, dra-maturgas Kazys Inčiūra, ta saviškių meilė, saugojant jo atminimą, mūsų būreliui pa-dovanotas poezijos rinkinys „Stirny šaltinis“ paliko gi-lūs įspūdžius.

VILIUI GINEIKUI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimam tėve-liui, nuoširdžiai užuojautą reiškia
Anykščių miesto Tur-gaus gatvės namo Nr. 2 gyventojai.

Gilaus liūdesio valan-dą, mirus VALENTINUI SLIZIUI, reiškiamo nuo-širdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Kavarsko miesto pre-kystalio darbuotojai

JURGIUI ALISAUSKUI
Dėl mylimo brolio mir-ties reiškiamo nuoširdžiai užuojautą.
Vyno pramonės ga-mybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir prof-sąjunginė organiza-cija

Mirus mylimam tėve-liui, nuoširdžiai užjaučiame VIDĄ PAULASKAI-TE.
Alantos tarybinio ūkio-technikumo III d-kurso moksleiviai, va-dovė ir dėstytojai Sa-ballauskai

JONUI ZUKAUSKUI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimai mamytai, nuoširdžiai užuojautą reiškia
Staškūniškio tarybi-nio ūkio mehaniza-toriai.

Liaudies švietimo sky-rių mokyklų inspekto-rių HERONIMĄ CEGĮ, mirus mylimai motinai, nuoširdžiai užjaučia Debeikių vidurinės mokyklos mokytojai.

Staiga mirus brangiam tėveliui, nuoširdžiai už-jaučiame RITĄ ir ALMĄ PAULASKAITES.
Surdegio aštuonmetės mokyklos I-III ir V klasių mokiniai ir va-dovės

Reiškiamo nuoširdžiai užuojautą Liaudies švie-timo skyriaus inspektorių HERONIMUI CEGIUI dėl mylimos mamytės mirties.
J. Billūno vidurinės mokyklos mokytojai

Rajono fizinio lavinimo mokytojai nuoširdžiai už-jaučia Liaudies švietimo skyriaus inspektorių HE-RONIMĄ CEGĮ, mirus mylimai mamytai.

Nuoširdžiai užjaučiame Liaudies švietimo sky-rių inspektorių HERO-NIMĄ CEGĮ, mirus my-limai mamytai.
Kavarsko vidurinės mokyklos mokytojų kolektyvas

Liūdesio valandą, stai-ga mirus ADOLFUI PAULASKUI, nuošir-džiai užjaučiame velionio šeimai ir artimiesiems.
Surdegio kolūkio Venclovynės fermos darbuotojai

Mokytojai STEFANI-JAI CEGIENEI mirus, nuoširdžiai užjaučiame rajono Liaudies švietimo skyriaus inspektorių HE-RONIMĄ CEGĮ ir liūdi-me kartu.
Andrioniškio aštuon-metės mokyklos mo-kytojai

LAIMAI BRAZIONIENEI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimam tėve-liui nuoširdžiai užuojautą reiškia
LKP Anykščių rajono komiteto darbuotojai.

Nuoširdžiai užjaučiame Liaudies švietimo sky-rių inspektorių HERO-NIMĄ CEGĮ, motinai mi-rus.
Anykščių 2-osios vi-durinės mokyklos pe-dagogai

ALBINAI CEPUKENIENEI
Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai pa-lengvina Jūsų skausmą, netekus mylimo vyro.
Kavarsko miesto pre-kystalio darbuotojai

Mirus VALENTINUI SULSKUI, reiškiamo nuo-širdžiai užuojautą velionio tėveliams ir artimiesiems.
Buvę klasės draugai ir auklėtoja

Nuoširdžiai užjaučiame mokyklų inspektorių HE-RONIMĄ CEGĮ, mirus motinai.
Skiemonių vidurinės mokyklos mokytojai

Mirus mokytojai STE-FANIJAI CEGIENEI, reiškiamo nuoširdžiai užuojautą velionės sū-nams ir artimiesiems.
Statybininkų gatvės namo Nr. 8 II laipti-nės gyventojai

ALBINAI CEPUKENIENEI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimam vy-rui, nuoširdžiai užuojautą reiškia
Kavarsko vartotojų kooperatyvo darbuo-tojai.

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina. Inde ksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.252 Užsak. Nr. 1661